

Prozori u prošlost vrata u budućnost

Danas, kad pogledam stare kuće, mostove, i zidine, uvijek se u meni probudi neki lijep i ponosan osjećaj. Kao da te sve građevine dišu i pokušavaju ispričati priče koje nikad ne smijemo zaboraviti. Svaki kamen ima svoju dušu, svaki prozor svoj pogled, svaka vrata svoje značenje, a svaka građevina svoju priču. Neki prozori gledaju na tihe sokake, neki na rijeke, neki na planine, a neki na prošlost, ali svi čuvaju sve stare uspomene. Kada prođem pokraj stare kuće sa drvenim prozorima, kao da osjetim miris prošlosti, kao da je neko tu živio, radio, maštao i gradio, a danas je ostala samo uspomena. Nije sve u ljepoti samih zidova nego u onome što oni danas predstavljaju za nas. Naše arhitektonsko naslijeđe za mene nije samo dio prošlosti, to je priča našeg naroda. Sve su to dokazi o životima, rukama i srcima koji su gradili sa vjerom. Danas kada pogledam Stari most u Mostaru ne vidim samo kamenje koje je složeno u luk, vidim hrabrost, snagu i vrijedne ruke koje su znale da povezanost i ljepota mogu biti između ljudi. Taj most nije samo građevina, to je simbol prijateljstva, ponosa i upornosti. Kada prođem Baščaršijom u Sarajevu čujem šum trgovine, miris pržene kahve i ljudi koji su glasno razgovarali. Sve to pokazuje da prošlost u Bosni i Hercegovini nije nestala, nego da i dalje živi u svakom uzdahu, svakom kamenu, svakoj staroj ulici, svakom koraku a i u svakom danu. Svaka građevina ima svoju dušu. To nije samo zid, prozor ili krov, nego to je uspomena koja traje i prenosi se generacijama. U svakom starom zidu su urezane godine. U svakom prozoru odraz lica raznih generacija, a u svakom krovu starina i svaka kap kiše. Oni nisu imali mnogo, ali su bili zahvalni i gradili su mislima kako ćemo mi živjeti tu?! Gradili su džamije koje nas i dan - danas pozivaju na molitvu. Njihova djela nisu nestala, niti će nestati, jer su utemeljena u vjeri, trudu, radu i poštovanju prema životu. Arhitektonsko naslijeđe su naši prozori u prošlost. Kroz njih vidimo šta su sve naši djedovi ostavili kao dar. Oni nisu gradili samo za sebe nego i za nas, da bismo mi imali što gledati, spominjati, diviti se i uživati u tome danas. Zato sve to ima neprocijenjivu vrijednost. Svi ti prozori nas vode onome što tek dolazi. Uče nas da ne zaboravljamo, ali da i idemo naprijed. Svaka obnovljena kuća, most i džamiju vode nas u budućnost gdje ulazimo s ponosom. Ako istinski znamo cijiniti ono što smo naslijedili znat ćemo kako i mi da stvorimo nešto novo za mlađe generacije koje tek dolaze. Na nama je danas da nastavimo čuvati ono što su gradili naši djedovi i ostavili nama, a mi da prosljedimo mladima .

Naši djedovi nisu gradili da bi bili hvaljeni, nego da bismo ih se mi sjećali. Kad vidim da je nešto ostalo netaknuto od onoga što su pravili osjećam toplinu. Njihove ruke nisu gradile zidove, one su gradile uspomene i priče. Bosna i Hercegovina je zemlja s dušom u svakom mjestu, u prirodi se krije osmijeh i priča kako je to nastalo. Ferhadija u Banjoj Luci, Careva džamija u Sarajevu, tvrđava u Jajcu sve su dijelovi iste slike. To su tragovi koji nas uče da cijenimo ono što imamo, obnavljamo i gradimo novo na način na koji su to stari činili. Za mene prozori u prošlost znače pogled prema svemu što nas je oblikovalo, to su pogledi puni zahvalnosti. A vrata u budućnost znače hrabrost da idemo dalje, da učimo iz onoga šta je bilo i stvaramo ono što će nove generacije voljeti, poštovati i cijeniti. Prošlost nam daje korijen kroz koji svi prolazimo, a budućnost krila kojima koračam pravo, da gradimo novo, a poštujemo i prisjećamo se prošlosti. Jer, kada oboje spojimo znat ćemo da rastemo sa vjerom, poštovanjem i nadom. Ja ću zato uvijek voljeti svoj grad, selo, prirodu, stare kuće, mostove i sve ono što me čini sretnom i zahvalnom što sam baš ja dio tog mjesta, jer je to dio svih nas.

Ime učenika/ce :Botić Adna

Razred :VIII

Grad:Breza

Naziv škole OŠ“Enver Čolaković“ Breza

Ime predmetne nastavnice: Irnesa Begić